

thơ lê ngọc hồ

Tình yêu là Love Poetry
(II)

KÍNH DÂNG SONG THÂN
Lê Thị Kim Dung & Lê Ngọc Hồ

- NÉT VẼ** : Nguyễn Nhật Tân
ẤN LOÁT : Vũ Viết An, Hoàng Đức Cường, Phạm Văn Hương, Phạm Văn Triệu.
TRÌNH BÀY : Lê Quyết Thắng, Lê Ngọc Hồ.
KỸ THUẬT : Nguyễn Trọng Bách, Nguyễn Thị Trinh Liên, Phạm Ngọc Diệp.
Lê Quyết Thắng, Nguyễn Văn Tiến.
NÉT CHỮ : Lê Đức Thu, Lê Ngọc Hồ.

Tay tiên một sớm tung hoành nét,
Bức họa thời gian lộ nét thần.

Lê Ngọc Hổ

(Trích từ bài mở đầu trong buổi giới thiệu tập thơ "Tình Yêu và Quê Hương I").

Thơ của Lê Ngọc Hổ xuất hiện trên rất nhiều tạp chí, từ tạp chí phổ thông đến các tạp chí văn học nghệ thuật. Tôi lại còn được biết thêm, thơ Lê Ngọc Hổ lại còn hiện diện ở những nơi xa hơn nữa, không phải chỉ trong nội địa Hoa Kỳ, Gia Nã Đại mà sang cả Âu Châu như Pháp, Đức và Úc Châu.

Khi nói đến một nhà thơ, một nhà văn, thường người ta có hai quan niệm: một là nghĩ đến những tác phẩm nổi tiếng của họ, hai là nghĩ đến cả cuộc đời, sự nghiệp và cung cách phục vụ của họ. Về quan niệm thứ hai này là dẫn dẫn đã áp dụng sang đến các lãnh vực nghệ thuật khác.

Lê Ngọc Hổ tốt nghiệp trường Quốc Gia Hành Chánh. Anh phục vụ ở các quận nhỏ ít lâu và sau đó trở lại trường để lấy bằng Cao học Xã hội. Trước đó anh cũng đã tốt nghiệp Đại Học văn khoa.

Sau ngày rời nước, năm 1978 Lê Ngọc Hổ bắt đầu làm thơ và con người đó trở thành thi sĩ. Trong thời gian từ đó đến nay, Lê Ngọc Hổ đã làm rất nhiều thơ và trải đăng trên 20 tạp chí tại khắp nơi. Thơ Lê Ngọc Hổ ca ngợi quê hương, ca ngợi quốc sự và phục vụ cho những thanh thiếu niên và nhất là tuổi thơ.

Đọc thơ Lê Ngọc Hổ, tôi thấy quê hương lúc nào cũng đẹp, những trang sử lúc nào cũng vinh quang, tuổi thơ lúc nào cũng đầy hy vọng, trong sáng, và tình yêu lúc nào cũng như hoa đầu mùa chớm nở...

Xin nhắc lại một đoạn văn tôi đã viết về thơ Lê Ngọc Hổ cách đây đã lâu trên báo Đất Mới: "Thơ của anh đầy hình ảnh và âm điệu quê hương. Cái quê hương mộc mạc ngàn đời không thể quên được với hàng cau, với cầu tre, với bờ đê, với miếu xưa, với sao diều, với tiếng võng đưa và với tiếng chuông chùa... Tất cả được gói ghém trong lời thơ nhẹ nhàng mà lại hoa gấm".

Đối với Lê Ngọc Hổ, dù quê hương có thay đổi đến thế nào đi nữa, thì những hình ảnh mộc mạc trên lúc nào cũng sống mãnh liệt trong lòng hoài cảm của anh.

Những điều tôi muốn nhắc mạnh ở đây không phải vì thơ mà là sự kiên nhẫn của anh trong nhiều vấn đề đồng đồng.

Con người của thi sĩ Lê Ngọc Hổ chắc ai cũng biết, thật là giản dị, hiền hoà và chân thật nên rất gần với lớp người trẻ. Anh làm việc với họ gần như không nề hà, không câu nệ, không công thức và do đó đã có một tâm hoạt động rộng, kết nối với những thanh niên trong nhiều thành phố vùng Tây Bắc.

Nhất là một vấn đề tôi không thể quên được, là Lê Ngọc Hổ và tôi trong mấy năm qua đã có một số hoạt động liên quan đến các lớp Việt ngữ, và tổ chức hội thảo về Việt ngữ với một vài chương trình ở các nơi.

Lê Ngọc Hổ trong địa hạt này đã cố gắng làm nhiều thơ để khuyến khích lớp người trẻ đọc thơ và khuyến khích thiếu nhi học lại Việt ngữ.

Cũng vì thế ta có thể nói rằng: Lê Ngọc Hổ đã dùng thơ không những để phục vụ nghệ thuật mà còn dùng thơ như một phương tiện để phục vụ cộng đồng...

NGUYỄN-CÔNG-KHANH

Nét vẽ Nguyễn Nhật Ân

Chợt thấy hồn quê đã trở về
Giờ tỉnh thức dậy ngủ say mê
Tương như Đất Mẹ trong tâm mắt ...
Kìa nón ai nghiêng mái tóc thề

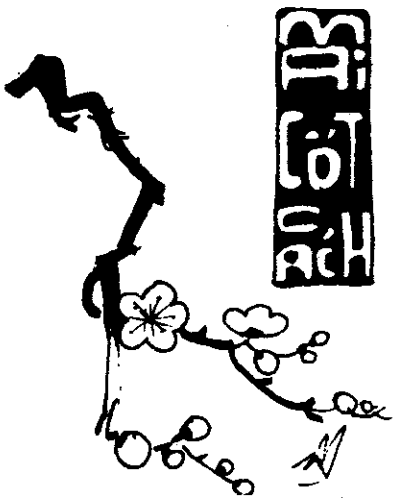
Điểm nét thần lung linh bóng xinh,
Màu duyên tuyệt diệu đến ươm tình
Hồn tranh dáng bút tung hoành ý ...
Dáng ngọc yêu vẽ hồn giấy trình

Một thuở tay tiên lộng nét trời,
Thời gian lạc bước neo chơi với
Xôn xao ý mực không gian hẹp ...
Lưu đẹp ngàn sau những tuyệt vời.

Thủy mặc đương cong bút nở hoa,
Nghe như nét vẽ tựa câu ca.
Thần tranh lãng đãng vào trong mộng,
Còn lại trần gian dấu ngọc ngà ...

Mai

Những đóm sao vào trong đóa mai,
Xương xương tay nhỏ đáng thon gầy.
Một trời phấn mịn làn da ngọc,
Yêu điệu thân ngà vui mấn khỡi.

Những nét thân bông lời nét xuân,
Xinh xinh nở rộ đóa mai gần.
Cánh bông ít cánh dài nhưng thả,
Tình gió đi về vui chứa chan.

Tuyết điệu mai tình cốt cách tiên,
Em ơi đẹp thuở đáng ngoan hiền.
Mỗi năm gặp mặt chưa tròn tháng,
Một thoáng nhìn sao cũng quá duyên.

Bạch ngọc đường duyên vẻ thái hòa,
Mở mang môi nở nu thi ca.
Nét tình không thiếu trình màu sáng,
Anh cứ chìm hồn trong ánh hoa.

Tháng 7/15/83.

Em vẫn đẹp khi anh vừa gặp lại
 Hai chúng mình sao chẳng mấy gặp nhau.
 Anh đã yêu khi mới gặp ban đầu
 Mà sao thế? Chuyện chúng mình vẫn thế.

Anh cũng biết em yêu mà e lệ
 Có cái gì ngăn cách ở hai ta
 Chuyện tình mình vẫn đẹp tựa bài ca
 Hoa và bướm mà mùa xuân đi vắng.

Yêu chớm nở những chuyện tình im lặng,
 Khi anh nhìn ô ! sóng mắt em yêu !
 Nở nụ tươi qua thấp thoáng diễm kiều,
 Bao gặp gỡ ! nhưng chỉ là phút chốc.

Cũng trao tặng, những tình có gió lốc,
 Xin thời gian hãy giang cánh tay mềm
 Cả không gian xin hé mở môi xem.
 Để anh đến và em cũng gặp lại.

Đem vun xới vườn tình ta hiện tại
 Để hoa tình thắm nở mãi không thôi
 Hương mùa yêu ngào ngạt cả Đất Trời
 Tình bất diệt triều dâng hồn biển nhớ

gặp
 lại

Em muốn

Em muốn hôn thò nhiễm sắc tình
Toàn lời mật ngọt nét xinh xinh.
Thơ yêu nhả ngọc trang hoa giấy
Như bướm non vờn hong nắng trinh.

Những cánh hoa tình thơm giấy trinh,
Thỏ vàng chuốt mộng dáng kiều xinh.
Hàng hàng sứ điệp tình yêu nở,
Ngây ngát hôn si uổng giọng tình.

Em muốn toàn thò vẽ nét anh,
Đôi hồng hường trẻ sắc xuân xanh.
Tất cả toàn thò màu luyến ái
Dây ngát hương yêu mộng chớm thành.

1980

Sài Gòn ơi!

Sài Gòn ơi!

Nhớ thương mãi ! Sài Gòn em yêu dấu,
Quá kinh hoàng, ngày khủng khiếp ra đi,
Quá bất ngờ, đâu nói được lời gì.
Mừng thoát nạn ! Khóc hồn tình ly biệt,
Sài Gòn hối ! bây giờ em có biết :
Những canh dài thao thức trắng đêm trường,
Anh nhớ em, lệ dâng đọng mi thương.
Tình xưa cũ dết dài trong tâm tưởng,
Chân trời góc bể

cũng hoài nhìn về một hướng.
Cửa Sài Gòn, cửa tình cũ thuở xưa,
Quá mặn nồng còn yêu mấy cho vừa.
Vùng tuổi ngọc của những ngày tháng trước,
Trên khắp nẻo anh cũng em vui bước.
Những con đường kỷ niệm tuổi ước mơ,
Tướng trọn đời, những ai biết, đâu ngờ.
Nay xa cách, biết bao giờ gặp lại,
Đói muốn ngá, anh vẫn còn nhớ mãi.
Anh đã thương trong những nét điểm kiều,
Cánh tay ngà THỐNG NHẤT của em yêu.
Đường Công lý vang nguy nga dinh thự,
Nét quý phái, đường Tự Do hội tụ.
Bến Bạch Đằng, vai tượng ướm nắng chiều,
Quán Nhà Bè, dựa đứng đợi cô liêu.
Tướng hơi thơ, lông anh em ấp ủ,
Tướng âu yếm của những ngày tháng cũ.
Anh với em, biết đến thuở nào quên,
Những đêm tình, tháng hạ trái trắng thêm.
Ngày ngập nắng, hôn hồng môi chín đỏ,
Nôm nam thổi mát chiều hồn bỏ ngõ.
Bến Thủ Thiêm, lối mộng trại bao tình,
Trăng Trưng Vương, màu áo của em xinh.
Trần Hưng Đạo, bước chân dài em đứng,
Em trang trí, đẹp công trường bia dựng. (1)

Vườn Tao Đàn, em mái tóc hoa cài,
Em thơm danh, đẹp lông lẫy ngọc trai.
Trần Quý Cáp, điểm trang em ngọc bích,
Lê Văn Duyệt, mũi thơm ngon kích thích.
Chùa Vĩnh Nghiêm, em nét đẹp tử bi,
Thảo cầm viên, em gió lá thăm thi.
Đường Đông Khánh, em phở tái nội trợ,
Quán Nguyễn Huệ, rừng hoa thơm em thố.
Nhà Thờ Đức Bà, em quý phái ngoan hiền,
Khởi Lăng Ông, em nét đẹp thân tiên.
Đường Cường Để, em chiều sâu kiến thức,
Trần Quốc Toản, em vun tài nhân lực.

Sài Gòn ơi ! Sài Gòn ơi !
Dù nói đến bao lời !

Tình em lớn, hay tình anh biển rộng,
Vùng kỷ niệm thời vàng son đã sống.
Những con đường muốn neo ngát tình em,
Sống bao năm, mà anh vẫn còn thêm:
Được trở lại, vùng tình vàng ngà ngọc,
Thuở thơ ấu, ngày tháng dài tuổi học.
Dài mến thương, đêm ngấn giọt tình sâu,
Linh hồn anh, lạc lõng biết đi đâu.

Về bến cũ.
Sài Gòn ơi !
Sài Gòn ơi !

Linh hồn không bến đâu,
Trọn tình nồng yêu dấu.
Trao cho em
Người Ngọc Viên Đông hiền
Anh ngày đại ! Vì nửa hồn để lại !

(1)-Công trường Chiến Sĩ.

Mỗi ngày

Từ gặp em anh muốn nói nhiều,
Mỗi ngày anh tặng một lời yêu.
Bao nhiêu mật ngọt trao em đó,
Hạnh phúc màu hoa sớm tối chiều.

Nếu biết rằng em thích mộng mơ,
Mỗi ngày anh tặng một vần thơ.
Ru hồn gặt hái hoa hương lạ,
Giải điệu đàn lòng êm tiếng tơ.

Sóng bước tình yêu dấu ngọc nga,
Mỗi ngày anh tặng một bài ca.
Giò mùa thổi thê lời tâm sự,
Máu chảy về tim cũng nở' hòa.

Diệp khúc lời yêu biết mấy lần,
Mỗi ngày anh tặng một tình xuân.
Men say đã nhiễm tim cùng não,
Lời ngọc yêu vàng rung tiếng ngân.

Nếu biết rằng em thích chị hằng,
Mỗi ngày anh tặng một vầng trăng.
Gặp em đang tắm màu trắng nõn,
Chỉ muốn nhìn em không nói năng.

Nếu biết rằng em muốn lịm hôn,
Mỗi ngày anh tặng những lần hôn.
Chơi với tình sông chân trời mộng,
Đã vẽ thuyên tình nhưng nét son.

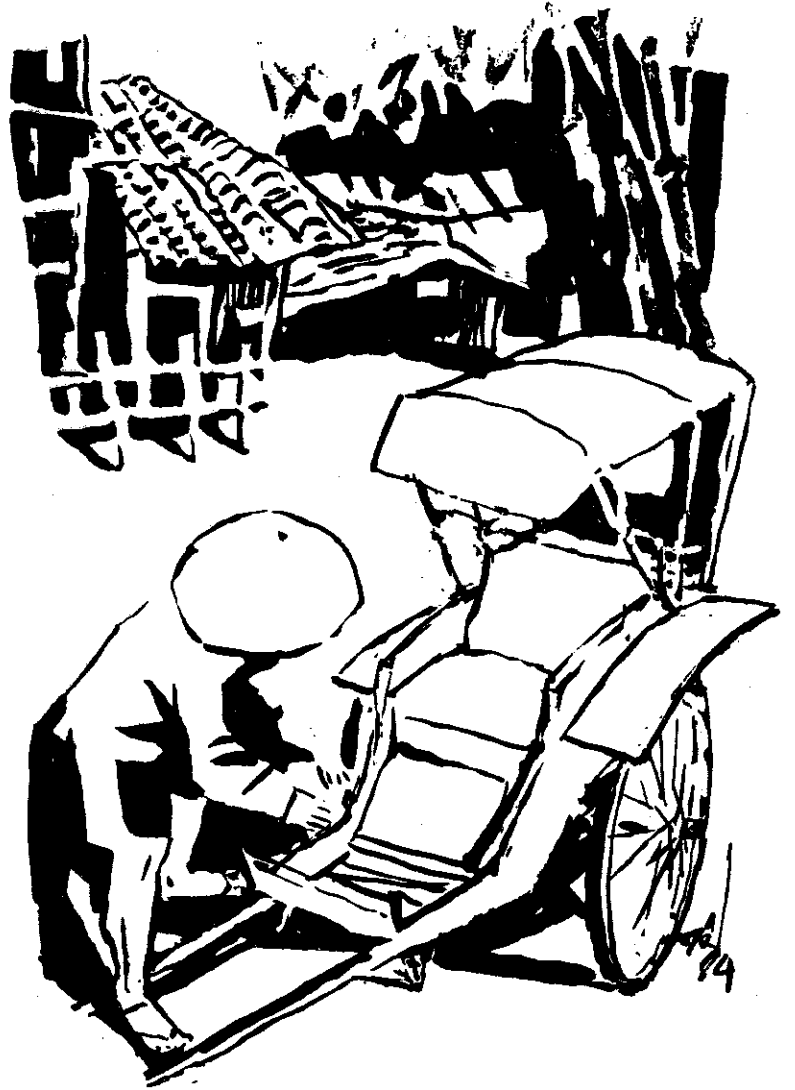
30/11/1982

Những cột đèn đứng bên góc cây,
Vài căn gạch nhỏ mái rêu gầy.
Phố xưa lưu giữ hồn niên thiếu
Ký ức còn lang thang bóng mây.

Tường trắng lem nhem vết phấn màu,
Học trò tinh nghịch viết đôi câu.
Lom khom thân đại gò lưng mốc,
Tháp thoáng chiều hôm bóng xế cầu.

Bụi cũ, đường xưa ở chốn nào,
Bàn vàng thuở trước đêm vì sao.
Một ông sao sáng, hai sao vắng
Để đến đêm này không thấy sao.

Thi
Sư

Đậm nét ngài bên mái tóc huyền
Chao ôi ! Đây cả một trời duyên
Phấn hoa nhung mịn dung nhan sáng
Tựa bóng tròn trắng nước man thuyền

Aò tứ thân lồ lộ yếm đào
Đuôi gà tóc thả gió bay cao
Vành khăn tròn tóc sao xinh quá !
Trầy hội đình trai trẻ uóc ao

E lệ tay thon áp quạt trâm,
Nghiêng nghiêng bờ tóc ánh vàng trâm
Gió đưa giải đẹp lũng hoa lý,
Tròn bóng quân đen nhánh lĩnh thâm

Vẻ đẹp ngày xưa vẫn hiện về ...
Bút son văn hóa vẽ say mê .
Dong tình truyền thông màu dân tộc
Cháy mãi vào hồn xa xứ quê ...

H. P. J. a

Việt Nam ! Việt Nam
 Có những người con Mẹ
 Kháng khái bao lần
 Run rẩy ngàn sau thế hệ
 Người tử tù sang sáng tiếng ngâm thơ
 Chôm saorgi sao đầu cũng phai mờ
 Để ngực thất toát mồ hôi cam xúc
 Hiên ngang đứng lực
 Dội tử thân mà bình thản như không
 Ai đã xem tính mệnh nhẹ lông hồng
 Câu cảm khái vang lói ngâm đồng đặc,
 Dù giây phút mây tan hôn sao lạc.
 Bị hùng thi ca
 Vồm trời chính khí thẳng hoa-

Ngày xưa có những thuở nào,
 này lòng đất nước xôn xao anh hùng.
 Trần Bình Trọng thét vang doanh trại giặc,
 "Ta đâu có thêm làm vua đất Bắc"
 Thà làm quỷ nước Nam
 Có hề chi ta chớ dối tử thân.
 Dù cho sông cạn, đá mòn,
 Muốn đổi chính khí vẫn còn nét son.
 Hào hùng thay khí phách,
 Một Nguyễn Biểu trước tướng Tàu thừ thách.
 Đã thản nhiên ăn bữa tiệc đầu lâu
 Rồi ung dung cầm tác một đôi câu
 Sừng sỏ bọn giặc,
 Trương Phụ tan ác.
 Trói chân tay thật chặt dưới chân cầu
 Thủy triều đến chón sóng dối lâu
 Ngắm thơ sang sáng mặt không hề dối khác
 Quân cướp nước chi giết và chi hành thân xác

Khi còn nước chảy chân cầu,
 Còn câu chính khí dài lâu tuyệt vời.
 Tác phong người trước chơi với,
 Ngàn năm bia miệng để dối nếu giương.

Một nữ tướng
 Cuối đầu bạch tướng.
 Điều động ba quân rạch mũi can tương,
 Dũng thay một thuở phi thường.
 Sa cơ vẫn tỏ can trường hơn ai.
 Thản nhiên chớ chết,
 Tiếng thét xé ruột của con.
 Vô về lời nói ôn tồn,
 Khuyến con can đảm ôm con vào lòng.
 Uy nghi dũng lược còn hôn,
 Dũng ngay voi sỏ hết còn muốn đi.
 Dù cho đao phủ thét quì,

Nếu cao chính khí một khi tuyệt vời.
 Còn sông, còn núi, còn trời,
 Bùi Thị Xuân tưởng để đổi danh vang.

Thời xa xưa hùng khí thời xa xưa,
 Pháp trường hùng húc nắng trưa
 Một Cao Bá Quát ngâm vừa đôi câu
 Đầu lia thân, có dễ sâu ?
 Đôi câu cảm khái cho giầu văn chương.
 Duyên thơ gắn cả đoạn trường,
 Con tâm đầu thác, còn vương tỏ vàng.

Chính khí trâm ca chính khí
 Hào hùng hề khôn vi.
 Cao ngất trời vượt Hi mã lap sơn,
 Mãi trong hồn máu Việt Nam.
 Người người kinh di,
 Chữ nam vang đỏ thắm nét son.
 Liệt hùng trải bốn ngàn năm,
 Ngàn sau tiếp nổi tiếng tám cơn truyền.

Khí
 Phách

Hương Trà

Thường

Hoa

Xuân

Thơm ngát mùi hương tỏa nhụy trà,
Áng đào chột nở độ xuân hoa.
Sang hồng vui hưởng trà, hoa đẹp,
Đề chớm xuân về tim hát ca.

Dưới ánh đào hoa chén tống màu,
Tròn xinh dáng nhỏ ấm da nâu.
Chén chuyên in vẽ hoa đào nở,
Trà với hoa hòa duyên khúc tấu.

Nghèo cũng như ai thưởng thức xuân,
Đất trời tình đẹp đến muôn lần.
Hoa, trà, xuân ý kho vô tận,
Tư đẹp vẫn ca vui tiếng ngân.

Hoa

tim

Ngày xưa hoa tím đôi sim,
Cánh đồng hoa tím mình tím bên nhau.
Đẹp thay mộng thuở ban đầu,
Tim anh còn uống duyên câu ân tình.
Tình ca yêu chuyện chúng mình,
Thời gian/ảnh lễ tự tình anh sao.
Lỡng anh như sóng thủy triều,
Lòng em bãi phẳng trường sa đời chõ.
Không gian vắng nạm bên mỏ,
Huông tình dây ngắt làm thơ cuộc đời.
Say yêu ngây ngất chời vời,
Đường mòn hoa nở một thời xa xưa.
Thường yêu biết mấy cho vừa,
Chìm trong ánh mắt lời thừa hư vô.
Không gian tròn giọng câu hò,
Thời gian bước lẻ đời chõ chiêm bao.
Lời lời mật ngọt em trao,
Nhịp tim nhảy vọt dâng cao sóng lóng.
Yêu nhau thương tặng hoa hồng,
Biển thương, triều nhỏ, mệnh mộng dòng tình.

Linh thiêng quá ! Ngày tết xưa sống động,
Đù sắc hương màu dân tộc ra hoa,
Đồng thời gian đẹp quá thưở ngọc ngà.
Tò đăm quá nét vàng son truyền thống.
Phút hơi tưởng hồn xưa xưa lối mộng,

Lúa vụ mùa nếp mấy trâu vàng bóng
Đề dành cho bánh chưng, dẻo cơm, hồng.
Hạt cơm mới tròn thon thon bích ngọc,
Gạo nếp cái nấu rượu trong như lọc

Vườn lá dong xanh biếc lá to dài,
Chọn lựa tre chẻ lát thưa giẻ gai.
Hương men ủ vò rượu thơm bách nhật
Chết đất kỹ góc vườn chôn dưới đất.

Bưởi cau ngon trở mã độ xuân thì,
Vườn trâu vàng lá rộng cương li ti.
Con lợn cần được chăm nom "vô cảm"
Hương ngào ngọt cơm mùa thơm gạo tám.

Tết
Xưa

Lá chuối khô bánh mật gói ngày xuân,
Vô rượu hương hoa cúc ú bao lần...
Và tất cả cho tết về thôn xóm,
Coi tiả cắt đào, mai cây, lá ngon.

Ngày hai mươi ba mưa cứ chếp về nhà,
Hoa, rượu, hương tiến ông táo đi xa.
Lên thương giới trình tâu cùng Thượng đế,
Nào chuẩn bị thi xôi ngon cúng tế...

Quả là vui ngồi xem gói bánh chưng,
Gao no tròn, hành ướp thịt thơm lừng.
Nào bánh lớn, nào bánh rùa xinh nhỏ
Canh nời bánh lúa ánh vàng lấp ló.

Nồi ba mươi sôi sùng sục bốc hơi
Mẫu chuyện vui nó mãi nu mới cười.
Lúa tẻ tách quả về khuya gần sáng

Nào vớt bánh khi mặt trời lơ dạng
Tiếng lợn kêu ! "đụng thịt" rừ nhau chung
Trẻ reo to bong bóng lợn vui mừng

Già giò, chả tiếng cổi chày chỉ chát,
Lũ đánh bóng, lau giường thờ, chén bát.
Vẽ với sơn hình bình khí, cung tên,
Lo dựng nêu, câu đối đỏ treo lên.

Màn ngũ quả, lung linh vàng ánh nến,
Quả cần trong phút giây chờ Tết đến.
Giờ linh thiêng nghe tiếng pháo giao thừa,
Quả tung bùng vui biết mấy cho vừa.

Người trường tộc thấp nhang hương đang lễ,
Ban thờ tở theo ngàn xưa mỹ lệ.
Cùng gia đình đi hái lộc đầu năm
Lên cúng đình, đến xóc què xin xăm
Xem vận mạng cùng hèn xui năm mới...

Cồng tam quan cổ phướn phát phối bay
Khởi nhang hương mỡ mít đủ ba ngày
Bao tập nập đủ thiên nam, tín nữ
Gái yếm thắm đôi oán, xôi, đủ thú
Cùng vàng, hương, hoa, nến cúng ngày xuân
Di lễ chùa kỷ niệm đẹp bao lần,
Chuông thông thả từ bi ngàn tiếng gọi,
Xen tiếng mõ tụng "nam mô" giọng nói.

Lời kính hoa đẹp lòng lầy thánh đường,
Xác pháo hồng vui rực rỡ hương vương.
Trên mái tóc đen huyền như kính nguyên,
Chiều hoa trái thơm hương trăm luuluyên.
Toàn giáo dân trong thanh lễ đầu xuân,
Tìm dâng tình trĩu tin, cây, bao lần.

Ngày nguyên đán bao giây chờ phút đợi,
Đẹp áo quần, đẹp phong độ, đẹp lời.
Ngày thiêng liêng Người, cùng với Đất, Trời,
Thay đổi mới xuân cuộc đời sống mới.

Luôn chúc tụng nhau những gì mong đợi,
Quý, giàu, sang, lẫn bạc lại nhiều tiền,
Gia đình vui cùng vợ đẹp, con tiên...
Và tất cả những gì tươi đẹp nhất,
Hưởng tất cả những gì trên trái đất.

Ngày đầu năm chỉ nói những điều lành,
Trong tình xuân đẹp tất cả như tranh,
Rồi lũ lượt đến nhà nhau chúc Tết,
Nào váy lĩnh, quần lụa xinh, khăn xếp.
Nào áo the, áo gấm đỏ, yếm đào,
Thắt lưng xanh, xà tích, nón quai thao
Quần xứng xinh sạch đường làng lát gạch,
Duyên thiếu nữ lưng ong cong lụa bạch.

Gái cùng trai tụ tập ở sân đình,
 Cùng đấu đôi lua phát phởi chân xinh...
 Xem bơi trài bên ao làng đông quạ,
 Leo cột mỡ nhiều thanh niên tài lạ.

Tôi hát chèo nhiều trai gái duyên ưa,
 Tiếng hát ngân nhịp trống điểm cho vừa.
 Cười khúc khích chưa bao giờ vui thế,
 Khăn mồ quạ thôn nữ cõn e lệ.
 Bên người trai nói nhỏ tiếng yêu thương,

Chợt xuân tình những dạ thắm vẫn vương.
 Hoa lồi mộng bướm chim chào rộn rã...
 Tìm ca hát tình xuân là tất cả
 Xuân vào hồn nường thôn nữ chời vời,
 Xuân là đây lân đầu thắm hương đời.

Rất trịnh trọng đại gia đình họp mặt,
 Một không khí đầy thiêng liêng thân mật.
 Tử ông, bà, cha, chú, bác, cháu, con,
 Đứng khoanh tay nghe ông nội ôn tồn.

Người con trưởng đại diện dâng lời chúc,
 Ông bà nội "li xi" cháu đứng lúc.
 Tiếng vui cười quện tiếng pháo ngoài sân,
 Chó chạy dài sò pháo no bao lan.
 Theo ông nội ra ngoài đình xem cúng,
 Các cô lão rông màu lam áo thụng.
 Đứng thành hàng dâng tế trước ngai thờ,
 Tiếng trống, chiêng phẫn khởi đẹp ngày thờ.
 Cờ ngũ sắc sân đình bay phát phởi...

Thú đen đỏ ngày xuân lên tiếng gọi.
 Nào "tài bàn", "tam cúc" rú rê chời,
 Nào đánh cờ, "rút bát" tiếng kêu mời.
 Nào xóc đĩa, tô tôm cùng chần cạ,
 Nào tú sắc, bầu cua, và tất cả...
 Khắp nơi nời tụ tập để ăn thua.

Di chúc xuân vui vẻ quá dư thừa
 Không quen biết cũng đưa lời chúc tuổi,
 Trà thơm ngát hương sen, chè hương bưởi.
 Nào bánh chưng thơm cả ruộng chè kho,
 Keo mạch nha, mít dưa, bí, hồng khô...
 Bưởi, ngon, ngọt khi Tết về không thiếu,
 Chuẩn bị trước cả hàng năm lo liệu.

Rầm rộ giêng lông lẫy cả thôn trang,
 Kiêu trên đình nhộn nhịp khắp xóm làng.
 Quân do mời toàn làng theo cuộc rước,
 Áo đoạn đen, lưng điều trai đêm bước.
 Bên kiêu rông sơn rúc rỏ, thép vàng,
 Đoàn các cô áo gấm biếc thật sang.
 Đi hầu kiêu lộng ánh trời giỡm bạc,
 Người trảy hội đông như đông nước thác...
 Đoàn kiêu xoay ngang dọc trước ngã ba,
 Mỏi thoa son miêng khăn vái tươi hoa.

Ngày Tết cũ dù bao năm vẫn nhớ,
 Sao thường quá như nhớ từng hơi thở.
 Một năm dài ba trăm sáu chục ngày,
 Một ngày thiêng đẹp quá đủ mê say.
 Tết nguyên đán thời xa xưa sông mái,
 Dòng quạ khứ về triền sông hiện tại.
 Mầu Tết xưa vẽ nhạt cơ bao nhiêu,
 Hồn xuân xưa chột sông lại rất nhiều.
 Hoa lòng nở thóng hương HỒN TẾT CŨ...

Tuyết trắng
Trăng vàng
Ngõ vắng
Thềm hoang
Gió lạnh
Bỏ êm
Sương phủ
Hồ đêm
Liều rủ
Cành mềm
Tiếng cú

Sao rơi
Suối ánh
Mây trôi
Cây lạnh

Lang thang
Chốn đò
Tình vàng
Thuở nọ
Mâu xưa

ơ tịch

Mùa Xuân

Nắng ửng vàng trên những lá xuân,
Lọc trong không khí núi như gần.
Đôi cây xanh biếc tuổi màu ngọc,
Nước suối tình ca vang tiếng ngân.

Sông nước bờ xanh nắng thủy tinh,
Ngân thông trinh bạch đứng si tình.
Cánh bướm trắng lông đang no gió,
Đốt sóng về trong những gót xinh.

Bờ đá rêu vừa ửng áo thêu,
Đèo cao sỏi đá gót son đều.
Đàn chim cánh nắng trông như bạc,
Lạc bạn chim rừng cất tiếng kêu.

Tắm rửa thôn xuân đã sạch rồi,
Khăn trời lau đã ánh mây trôi.
Vân thỏ mới hái trao em đó,
Em thấy mùa xuân có tuyết vôi.

Tháng 2/6/85.

Thơ

Núi nhạt màu lam sương ánh hoa,
Rừng thông âm sắc điệu thu ca.
Con thuyền không bến lênh đênh gió
Cố quận chiều xưa bóng nhạt nhòa.

Ngay Thu Sam

Kính dâng hồn cha

Nhớ xưa thu xẩm ngày nao,
Phút giây cha mắt quặn đau tim, hôn.
Tuồng như trời xập, đất dòn,
Thời gian chẳng xóa nên còn thương đau.
Chín năm máu nhớ, tim sâu,
Năm năm ngày giỗ vẫn màu thê lương.
Cha đi tâm thoảng, hương vường,
Đoàn con còn hưởng tình thương thuở nào.
Lời vâng cha dạy ý cao,
Ngày nay con thấm nghĩa nào thiết hơn
Gường xưa mãi nọi sáng hôn,
Dạy con từng bước tuồng còn như xưa.
Kính yêu biết thuở nao vùa,
Tình cha trời bề dư thừa công lao.
Khi nghiêm khắc, lúc ngọt ngào,
Trong con máu túy tế bào của cha.
Vương vường hương thoảng ngọc ngà,
Đoàn con ngu dại nét hoa phai dần.
Một khi nhớ nghĩ xa gần,
Chợt hôn hồ thẹn bao lần vội quên.
Hương xưa nôi rót hoa hèn,
Giờ đây tiếc nười bao phen hưởng hờ.
Răng xưa thuở đẹp như mờ,
Cha nu con ngủ câu thơ thịnh đường.
Kề vui "TAM QUỐC", Trương Lương,
Sớm thu nhìn khói tỏa hương chung trà.
Đèn ngời sao sáng sân nhà,
Giáng sinh hợp mắt nên hoa nở lời.
.....
Giờ đây mộ cách biển trời,
Gió đêm nhỏ nhẹ tuồng lời cha yêu.

Tháng 10/1983.

Hoa

Vùng trời, đất chen nhiều hoa quý lạ,
Muôn màu xinh, tươi sắc, đẹp, tinh hoa.
Hoa mùa xuân, đông, thu, hạ vui ca,
Hoa đỉnh tuyết ánh trời khoe chói lói,
Xanh thắm cỏ, hoa mượt nhưng kêu gọi.

Hoa tò trôi, trong nắng sớm mong manh,
Hoa tầng không, cao, đẹp quá sắc xanh.
Nở hoa nắng, văng tươi trời rực rỡ,
Hoa biển cả, tung cao màu sóng vỗ.

Hoa sỏi tròn, lòng suối trắng đẹp, xinh,
Trời hoa mây, lơ lửng biết bao tình.
Màu lông láy, đá huy hoàng sườn dốc,
Tình hoa gió, cao dài theo cùn lốc.

Hoa hoàng hôn, viên sáng đẹp trời chiều,
Hoa dòng sông, lơ lửng mãi còn yêu.
Hoa Bích Ngọc, mặt nước rừng sông nhỏ,
Hoa nước suối, liếm bờ môi hoa cỏ.

Hoa nai sao, trang điểm cánh rừng thưa,
Hoa liễu cành, tha thướt mây cho vữa.
Hoa di động, bướm vàng bay phấp phới,
Hoa vàng sóng, mờ huyền đêm trắng đợi.

Hoa thông rừng, trái phấn nhuộm lưng đồi,
Hoa sương mờ, ủ lũng mộng chời vời.
Hoa lá đẹp, khi thu vàng lá đỏ,
Hoa cửa biển, dòng sông cuối rộng mở...

Hoa xương rồng, sa mạc đẹp bụi gai,
Hoa màu xanh, mát mắt dặm đường dài.
Hoa tư tưởng, nở âm thầm thư viện,
Hoa thánh thiện cửa cõi lòng dâng tiến,

Hoa tình người, nở bắc ái mùa xuân,
Hoa tình yêu, hạnh phúc đẹp bao lần.
Tình Thương-Đê tạo muôn hoa tuyệt điểm...

Cây Vải Hoa

Thơ đã vun và văn đã yêu,
Hàng hàng châu ngọc Nguyễn Du Kiêu.
Bình Ngô đại cáo vàng trang lịch,
Hưng Đạo binh thư sao quá siêu.

Nước non Vạn Dặm

Nước non vạn dặm đôi bờ,
Dấu xa xôi lắm còn mờ tưởng nhiều.
Nẻo quê mờ mịt bóng chiều,
Ngủ trông sóng nước cô liêu trôi buồn.

Lu
Khang
Pung

Biển ánh vàng trên sườn núi êm,
Lá rừng ướt sáng, tắm trăng đêm.
Lông trắng, ý núi ngời lên mát,
Lúa trái dong trắng đá bạc thêm.

Đế ni' non buồn, trăng có nghe?
Lao xao cây cỏ uông trắng hè.
Mây ngàn ngưng lại theo lối gió,
Lá động ! Nai nhìn trăng nước khe.

Trăng lạnh về đêm, thêm áo sương,
Hoa rừng trắng giải ướp thêm hương.
Nhật phai tình lá trắng về sáng,
Tròn trái trắng rừng: Trăng đế vương.

Mường tượng quê nhà: Trăng cô hương,
Tâm tư: lá dong uông trắng thương.
Trời ơi ! Đất Mẹ vào tim óc,
Đối đối muôn đời thương, nhớ, thương.

Thi Thu

Lộp lộp đôi thu hong nắng hanh,
Tả tả bướm lượn lá rơi cành.
Chiều vàng thu nhuộm màu quan tái,
Mở nhạt đôi chiều phai sắc xanh.

Phân gởi tình vàng thông gió thu,
Cây cành lá đổi sắc tình thu.
Mây trời mãi ngấm người yêu đẹp,
Lộng lẫy ngôi vàng công chúa thu.

Cao thấp lưng đôi lá sắc hoa,
Rừng thông hát nhẹ điệu thu ca,
Lá khô gió bước chân xào xạc,
Kìa đám mây hồng lá lướt qua.

Kỷ niệm năm xưa lá trái đôi,
Thăm vãng dệt mộng chốn em ngồi.
Thu nay chôn cũ em nào thấy,
Chỉ thấy bên mình chiếc lá rời.

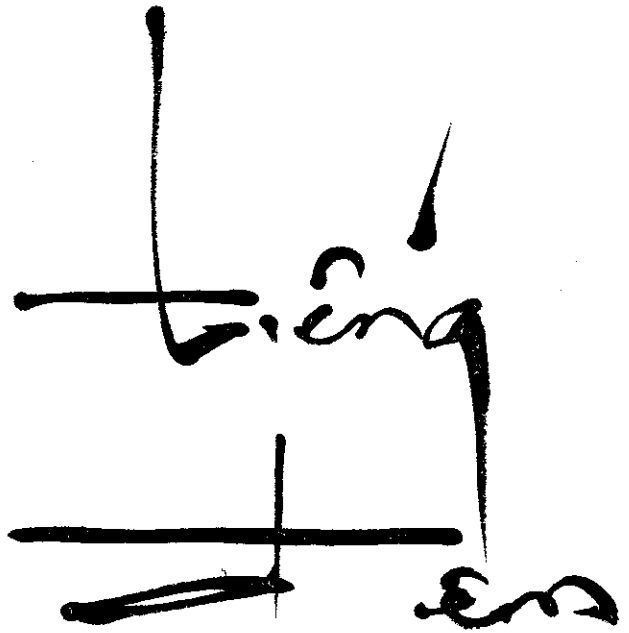
Tiếng Chiều

Em em uống giọt chiều
Bóng hàng cây siêu siêu
Nắng còn ca đỉnh núi
Lũng im lìm hoang liêu

Gió thổi trên đôi thông
Mây gót nhẹ chân hồng
Sóng ôm bờ nói nhỏ
Mưa hương lời mệnh mông

Hình như hôn lang thang
Em dạo khúc nhạc vàng
Màu hoàng hôn thỉnh lặng
Nhạc tim tình mệnh mang.

1985

Em ơi! nghe hôn đêm
Dang thắm nói lời êm
Chim kêu về tổ hẹn
Mơ men màn trắng lên.

Em ơi! nghe lời ru
Đôi sương mù ám u.
Để chời dần đêm nhạc
Gió tình ca vì vu.

Em ơi! nghe lời im
Thỏ tương tư trông tìm
Hòa âm tình giai điệu
Cho xuân hồng con tim.

Đường làng

Đường làng gió mát trắng trong,
Đỏ nâu gạch lát giữa lòng tre xanh.
Tròn trắng nhọn nhịp đêm lành,
Điểm trang mái tóc vìn cánh hoa lan.
Guốc vang thôn nữ trên đàng,
Trai làng hò hát loanh quanh đội chèo.
Rặng sao dưới ánh trăng mờ,
Cánh bướm tình nhẹ lững lơ êm trôi.
Màu trắng ánh mắt chời vỏi,
Dân ca ngọt lim lời lời ví von.
Đò đưa tình sóng chìm hôn,
Đồng tiền, má lùn, môi son, tay gà.
Đường làng trắng giải ánh hoa,
Rặng mờ chạm ngõ đôi ta ngày nào.
Gió đưa hương buổi ra vào,
Đọt tre lá ngọn rặng cao lá dài.
Sông tình bến hẹn đường ai,
Trăng rằm hát hội miết mãi đăm mê.
Đường làng nghe tổ lời thề,
Trai làng thôn nữ lối vẽ đường đi.
Bóng tre e then thăm thi,
Tâm tình thuộc nẻo vừa khi trăng tàn.
Sáng trắng sáng cả đường làng,
Dân thừa gót bước sang ngang bến lòng.

Chiều

Chiều nắng ngủ, hoàng hôn đi với vãn,
Gió lửng đôi lơ lửng dạo trên không,
Lửng thững đi thong thả đám mây hồng,
Chân trời tím vết dài sau núi biếc,
Nắng lộng lẫy dát vàng trên đỉnh tuyết.
Dãy đèn sao bông thoáng hiện lửng đôi,
Hấp hời chiều, bóng tối đã lên ngôi.
Bay vội vã cánh chim chiều phiêu bạt,
Sao e thẹn trên nền trời xám nhạt.
Hải triều dâng thấp thoáng cánh bướm con,
Sương mỏng phai mờ sương khói đường mòn.
Xen bóng tối, vào chòm cây, nội cỏ,
Gió len lỏi vào hôn đêm bờ ngõ.
Đôi thông reo, nai nghe ngóng nhìn trăng.
Hơi nhạt màu bên giải chót mây vàng.
Chim xao xác gọi nhau về cửa tổ,
Trong gió lộng hôn chiều lên rộng mở.
Bên đỉnh đôi, trên lối dốc trái vàng,
Đôi thối nghiêng, nhuộm sắc lá thu sang.
Dòng sông sáng chảy dài trên xa lộ,
Sao đen mắt tràn sông lăn xe cộ.
Ánh hạt trai rải rác ném trên đôi,
Vàng đôi màu thanh tím thắm xa xôi.
Núi lạnh già trụi mền đi ngủ sớm,
Đại dương sẫm nước triều dâng sóng lớn,
Chân đôi thông ngôi gấm nhâm cô đơn,
Chiều năm xưa khi nắng nhạt Sài Gòn.
Chiều Đà-lạt trắng mờ mờ xứ mộng.
Vùng kỷ niệm sao linh hồn sống động.
Chiều thùy dương cát trắng gọi Nha-trang
Chiều Vũng Tàu dài bóng ngã cát vàng.
Chiều Phú Quốc biển phơi mình ngủ kỹ.

Chiều xóm nhỏ ướp thơm gian hoa lý,
Chiều rất chiều là chiều tại cố hương,
Nhìn biển chiều dâng sóng nhờ trăng dương.
Chiều kỷ niệm vào hôn đêm lưu lạc.

Thu

Yêu

Từng mảng đời khuất sáng
Đã đứng buồn thiên thu
Khi trời chiều bằng lăng
Hồn quê bóng mịt mù.

Lối đời rộng thánh thang
Thu nao lá trái vàng
Sóng đời vào lối mộng
Hồn tình dâng mang mang

Đôi yêu chiều sương khói
Hàng thông đứng dài hàng
Mây trời bước sang ngang
Nhe bước chiều gió nổi

Hoa tím màu yêu núi
Rêu đá thủa hồng hoang
Cỏ leo bụi hoa vàng
Mồ dân chìm lũng tôi
Thường thương màu mắt đẹp
Dòng tờ vuốt phím ngà
Nhạc chìm mộng lối hoa
Ngây ngây tình mi khép

Tiếng ca

Luân N.

Chiều chiều ra đứng ngõ sau,
Ngó về quê mẹ, ruốt đầu chín chiếu.

(ca dao)

Chiều chiều đứng trước tròng đường,
Ngó qua sóng Thái bình dương : quê nhà.

Ôi Quê Mẹ ! Tiếng mở tiếng cao cả,
Tiếng mẹ hôn, một thuở mời số sinh.
Tiếng tuyệt vời, mang nắng khối ánh tình,
Lời ru nhẹ, xa xưa chiếu thôn vắng :

A` ơi ! Con ngủ đi con,
Con ngủ cho ngon,
Con trời, còn đất, còn non,
Trời Nam, Mẹ Việt vẫn còn thiết tha.
Ở đâu cũng cháu con nhà,
Muốn phùng, triệu hưởng
Trời Âu, biển Mỹ vẫn là người Nam.
A` ơi ơi ! Ha hời hời.

Con đang khóc, chợt nghe mà nín lặng.

A` đi, con ngủ cho say,
Mai sau con học cho hay giúp đời.
Cống cha, nghĩ mẹ, ơn Trời,
Khi tiếng sóng núi tô bồi nên con.
Xa xôi, cách trở nước non,
Con dòng, cháu giống vẫn còn nôi xưa.
Con ơi ! Đã nhỏ hay chưa ?
A` ơi ơi ! Ha hời hời ! A` ơi !

Giọng mẹ hiền, mềm, ngọt tiếng ru hời,
Cong đầu môi con bập bề "bà ời".
Con theo nôi, bên giò lan, nhánh cúc,
Hoa thiên lý, hình sao gần khóm trúc.
Con nắm chặt tay cha hiền,
Chấp chững qua, cầu nhỏ bắc sang ngang.
Khi hoàng hôn tắt trong
Tiếng sao diều rơi nhẹ xuống thôn trang.
Đêm trang diêm, ao hồ sao óng ánh,
Mùa trăng tỏ, lũy tre làng ửng sáng.
Bưởi, hương cau thơm hời thở ban mai,
Sói, nhài, ngâu mắt hôn cả đêm dài.
Uống tiếng sáo, năm canh tròng tịch tịch,
Chiều thu tắt, véo von tròn tiếng địch.
Tiếng chuông chùa, rơi rụng xuống lưng đôi,
Nhạc sáo diều cuốn "bướm hôn" chơi vơi.
Hoa gạo đỏ, đầu đình rơi lác đác,
Cây bóng sử, hiền nhà thờ thơm ngát.
Đám giông sen đẹp quá ! ngọt đắng hương,
Chùm hoa giùm đỡ kẻ, bé, thương thương.
Từng gò mít, từng hàng cau đứng thẳng,
Hàng cây nhãn, ven bờ sông im vắng.
Một quần tre bên cây đa tỏa bóng đầu làng,
Từng con đò, chở bến cũ sang ngang.

Từng tiếng động, len vào hôn xưa cũ,
Đứng bên vắng, hàng cây xanh liễu rủ.
Tiếng vồng dừa, thông thả nắng trưa hè,
Vui trẻ đùa, chạy nhảy dưới hàng me.
Sân trường rục, hoa phượng cưỡi lời lá,
Non tuổi học, ước mong ngày tháng hạ.
Lúa cúi đầu, nắng trĩu cánh đồng vàng,
Gánh lúa về, nhộn nhịp khắp thôn trang.
Thềm cơm mới, ngọt ngào hưởng bốc khói,
Mùi ngai ngái, nắng ngày mùa ra mới.
Nồng mướp hương, ngôm cái ngọt, trái cà,
Ngon canh tôm : rau muống, bí, mụ hoa.

Gia tài Mẹ, trải bốn ngàn năm lưu lại,
 Thời qua khứ, cho đến giờ hiện tại.
 Trống trống rầm, hát đôi, hát dân ca,
 Tròn giông hò, tình dân tộc nở hoa.
 Ca cây mạ, xanh màu tuổi biển lúa,
 Về làng hội, cúng đình sinh áo lụa.
 Tết thiêng liêng, mỹ tục độ xuân về,
 Hoa hội hè nở rộ khắp thôn quê.

Màu gấm vóc ! Đẹp thân hình đất Mẹ,
 Vàng trân ngọc, Hoàng liên sơn ngạo nghễ. (5)
 Nổi vòng tay, tha thiết dãy trường sơn,
 Thái bình đường nông mẫn quý yêu hôn,
 Làn da Mẹ xinh xinh miền cát trắng.
 Hồ Ba-bể, mắt Mẹ tuổi lập lãnh (6)
 Dòng sông Hồng, no uống nước phù sa,
 Mẹ thơm thơm trong hơi thở rừng hoa.
 Đôi khuy nh diệp, chàm, thông, lan, trầm, quế,
 Hương ngào ngọt, ướp dầu thơm thân Mẹ.
 Chín rồng châu khép nép Cửu Long giang,
 Núi Con Voi phủ phục xếp dài hàng. (7)
 Giải Hồng Lĩnh, áo ngũ bào vương hậu, (8)
 Đảo Phú quốc, gót hài sen in dấu.
 Cánh tay ngọc vịn hồ hồng Hạ Long, (9)
 Lộ dung nhan, tuổi sáng đẹp Thăng Long. (10)

Và tất cả, những hình xưa quê cũ,
 Vẫn canh cánh bên tim, tình như nu.
 Ngày suy tư, khi thủa trắng đêm thâu,
 Hôn ngàn xưa, hôn nhập với ngàn sau.
 Xuân chiến thắng, một Quang Trung đại đế,
 Xuân chói sáng, lưu danh ngàn thế hệ.
 Lê Thánh Tôn, một triều đại hoàng kim,
 Hồ Quý Ly "kinh bang tế thế" đi tìm.
 Một hùng thịnh, những nhân hòa không có,
 Trần Hưng Đạo, dũng, trung, hùng sáng tỏ.
 Một vì sao sáng chói của "vòm trời
 Trường lãnh giới" của muôn đời lịch sử,
 Dòng Trưng, Triệu, bậc anh hùng nhi nữ.
 Bốn ngàn năm, khai quốc họ Hồng Bàng,
 Bao công lao, bao chiến thắng vẻ vang.
 Hôn văn hóa, ngàn xưa còn sống mãi,
 Truyền con cháu, khởi dòng văn hiến tại.
 Lưu trống đồng, dấu tích của văn minh, (1)
 Văn truyền Kiều đẹp óng ả tâm tình.
 Nỏ liên tiễn một thời vàng oanh liệt, (2)
 Dân nhất trí, Diên Hồng khi đã quyết.
 Bánh chưng xanh, bánh dày trắng tường trung, (3)
 TRỜI, ĐẤT, NGƯỜI trong Dịch - Ly thịnh hưng.
 Dòng Việt tộc lấy lòng trong biển A,
 Lo thâu thập, thăng hoa cùng biển hóa.
 Dựng một nền văn minh Núi Đọi, Đông-Sơn, (4)
 Sáng tân chân trời Hy Mã Lạp Sơn.
 Được thừa hưởng đại gia tài nòi Việt,
 Từng nhiệm thế đã mang hình chữ S.
 Từng tế bào lồ lộ nét V.N,
 Hồng huyết cầu rất sắc tố Rồng Tiên.

Lời châu ngọc, bông, trầm, thanh tiếng Mẹ,
 Vàng nhạc ngũ, giàu sang muôn thế hệ.
 Tiếng nước ta, dư kết hợp tinh hoa,
 Lộc trời ban, thanh, tiết điệu hòa ca.
 Quả phong phú, êm êm màu ruộng lúa,
 Rất trong sáng, đẹp long lanh kết tủa.
 Là cả gia tài
 Có một không hai :
 Kho châu báu, ngời vàng son vô giá,
 Còn yêu mãi, còn thương nhiều, yêu quá.

TIẾNG VÀNG

Ôi quê hương ! Là cả một miền vàng
 Kho vô tận ! Trời trăng thanh, gió mát,
 "Lúa con gái" biển đồng xanh bát ngát.
 Khởi lam chiêm, ôm ấp mai quê tranh,
 Lúa chín vàng, phơi hạt ủ nắng hanh.
 Chiếu nương rẫy, mỡ trâu, bò rộn rã,
 Nắng ruộng mạ, nhuộm vàng non óng ả.
 Vàng sáo diều, vắng vắng nước đồng chiêm,
 Giọt đàn bầu, réo rắt tiếng thân tiên.
 Chim tiếng vac, trong chiếu buông, nắng tắt,
 Vàng hoa dâu, mắt hồ thu xanh ngắt.
 Dòng sông trắng, lơ lửng một con thuyền,
 Tiếng đàn tranh, cao vút uống trăng tiên.

Quê Me đẹp, tươi xinh ngàn thặng cảnh,
 Hỏi chùa Hương, "đế nhất động Nam-sơn" (11)
 Hỏi chùa Thầy, chùa Một cột vàng son.
 Chùa Non Nước, Ba Vì xanh núi Tản, (12)
 Đèo Ba dôi, dòng sông Hương, cung cấm.
 Ngủ hoành sơn, lăng xứ Huế, Hải vân, (13)
 Cũ rêu phong tầng gạch cổ Tháp Chàm.
 Cao thác nước Cam Ly, sông Đà lạt,
 Hòn Phu tử Hà tiên, Cao Đài thánh thất.
 Đẹp Sài Gòn, hòn ngọc cửa Viễn đông,
 Sơn Cao nguyên thóa Bạc Lặc mới hóng.
 Đèo Đại Lãnh một tuyết với thặng cảnh. (14)

Nhưng quê Me, viên bảo tàng kỉ niệm.
 Cửa thời xưa, hoa gấm của ngày xưa,
 Héo tâm tư, dòng nhỏ mây cho vữa.
 Không mờ xóa hờn theo cũng năm tháng,
 Tìm chất ngất, sâu tình quê lại lắng.
 Từng cơn đùng, từng góc phố, bụi tre,
 Từng hạt mưa, từng sợi nắng trưa hè.
 Đã lưu giữ, vòm trời thơ, tuổi mộng,
 Một di vãng, xinh xinh còn sống động.
 Một tác lòng, mà vương vấn ngàn trùng,
 Còn nửa hờn mà xa cách đại đường !

Con đi ! Mẹ nhớ, Mẹ thương,
 Nỗi buồn xa cách, canh trường khôn người.
 Xa là một giọt máu thôi,
 Cũng sâu khôn tả
 Châu rời lã chã
 Hương hồ cả triệu người con,
 Còn Trời, còn đất, Me còn nhớ con.
 Con đi đá khóc, buồn non,
 Cây đa bên cũ lê còn dăng mi.
 Một đêm nghe Mẹ kể
 Lòng bao la tựa bề :
 Yêu yêu, nhớ nhớ, thương thương,
 Me, Con tha thiết tỏ vương tình sâu.
 Quê hương cảnh vật một màu :
 Em sông Hương

Còn thương nhớ anh xứ Huế

Nàng Đông Nai

Nhờ chàng trai xứ buổi Biên Hòa

Đã Nặng nhớ dân tam tào,

"Chôm chôm, tờ nữ" thương người Bình Dương.

Sài Gòn trăm nhớ, ngàn thương,
 Người yêu thuở trước, tròng đường cách bờ.
 Ba chuông, ngọn tháp nhà thờ,
 Người Trường Minh Giảng cũ bây giờ ở đâu ?
 Rừng chàm, cây đước Cà Mau,
 Thường người vượt biển lênh đênh trên thuyền.
 An Giang nhớ người cũ Long Xuyên,
 Gặp nhau Chợ Mới, lời nguyện năm xưa.
 Nước nhà rày gió, mai mùa,
 Cố hương năm cũ, chẳng thừa thớt lòng.
 Dù cho sông cạn, đá mòn,
 Còn dòng máu Việt, vẫn còn anh em.
 Bên đá còn nhớ người bạn biển,
 Máng cầu giai tưởng nhớ dân ven biển Gò Công.
 Tỏ lòng vì nhớ nền vương
 Hàng hàng quân trại nhớ người chiến binh.
 Bao nhiêu trường
 Thường nhớ em tuổi học,
 Cây Duy Tân, nhớ dân trường luật,
 Đường Cường Để, nhớ chị văn khoa.
 Chỗ Quất nhớ người hoa.
 Cỏ hoa sớ thú, nhớ nàng Trưng Vương
 Trần Quốc Toản : nhớ "kinh thượng",
 Nhớ dân hành chánh, tình thương vô bờ...
 Ngày qua, tháng đổi, năm chớ,
 Thời gian đã chẳng xóa mờ hờn xưa.

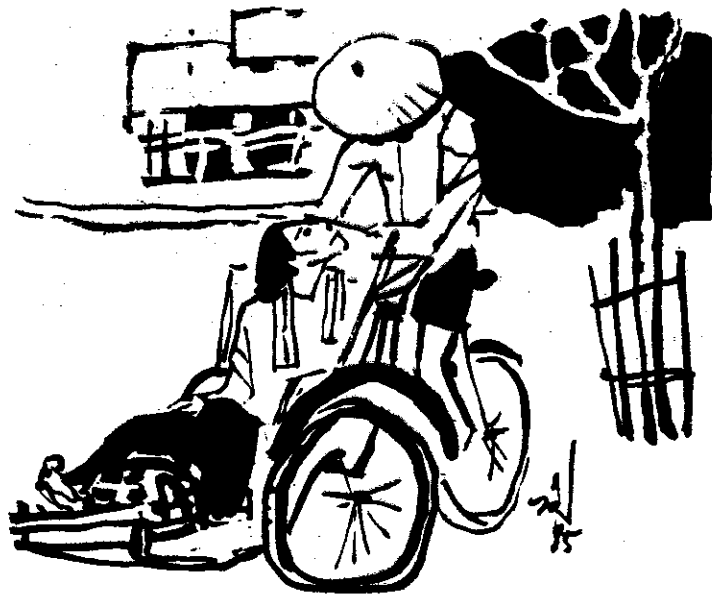
Tình cờ hương chan chứa,
 Khi nắng tắt chiều mùa.
 Hỏi ai buồn cô' quận ?
 Thường nhớ mấy cho vữa.

Con đi ! Con ngủ hay chưa ?
 Hôn quê khế khoai, mà thừa giãe nông.
 Me, Con, sáng nhớ, chiều trông,
 Giang san xa cách mà lòng vẫn vương...

Lià đời, hôn lang thang nhiệm sùng,
 Tâm tư với với, vong quê hương.
 Tở lòng dết nhớ màu lưu lạc,
 Ngàn lẻ đêm dài mờ cố hương...

- (1)-Trông đồng tìm thấy ở làng Ngọc Lũ, Hà Nam. Tiêu biểu nền văn minh V.N. thời xưa.
- (2)-Các nhà khảo cổ mới tìm thấy tên bằng đồng, bắn phát liền gắn thành cò loa.
- (3)-Sử tích bánh dầy tròn, bánh chưng vuông, tương trưng trời, đất do Hoàng tử Liêu dâng phụ hoàng Hùng Vương.
- (4)-Hai địa danh tiêu biểu đã đào thấy những di tích văn minh V.N. xưa.
- (5)-Dãy núi cao nhất V.N.
- (6)-Hồ Ba Bè, thắng cảnh miền Bắc.
- (7)-Núi Con Voi (Lào Cai, Bắc V.N.)
- (8)-Núi Hồng Lĩnh (Trung Việt) nơi có nhiều dấu vết văn minh V.N.
- (9)-Vịnh Hạ Long, thắng cảnh miền Bắc.
- (10)-Thăng Long, tên cũ Hà Nội.
- (11)-Gần chùa Hương có đồng HƯƠNG Tích được vua phong đóng đẹp nhất.
- (12)-Chùa Non Nước : Ninh Bình thắng cảnh. Núi Tản Viên.
- (13)-Ngũ Hoàn Sơn, thắng cảnh gần Đà Nẵng.
- (14)-Đèo Đại Lãnh (gần Tuy Hòa) theo Sarrasin Jean Marie là nơi cảnh sơn thủy đẹp nhất thế giới (VNHN. số 63 t.13)

nghe địa Mãn cảnh

(Tưởng niệm Đồng Bào tị-nạn
đã chết trên biển cả !!!).

Chơi với thuyền con quá mỏng manh,
Sóng hùm xô ngã đập tan tành.
Những người tị nạn chớ giây phút,
Liên xác, quân trong quan áo xanh !

Bát ngát trùng dương đã dập vùi,
Người con bỏ nước một lần đi.
Tự do hay chết hi sinh hết,
Mẹ Việt buồn đau nước mắt chùi !

Thôi nhé từ đây chẳng trở về !!!
Nát lòng già biệt một chiều quê.
Giò đầy đầy biển nổi an nghỉ,
Nghĩa địa màu xanh lạnh nảo nề !

Hồ sen

Lá liễu si tình ngó mãi em,
Cánh diều thắm nở mát hương sen.
Mây trời in bóng hồ than thở,
Giò cứ đưa đường mây hết xem.

Em muốn

Em muốn hôn thở nhiễm sắc tình
Toàn lời mật ngọt nét xinh xinh.
Thở yêu như ngọc trang hoa giấy
Nhu bướm vờn bông hồng nắng trính.

Những cánh hoa tình thơm giấy trính,
Thở vãng chuốt mộng dáng kiều xinh.
Hàng hàng sử điệp tình yêu nở,
Ngây ngất hôn si ưỡng giọng tình.

Em muốn toàn thở nét vẽ anh,
Đời hồng hưởng trẻ sắc xuân xanh.
Tất cả toàn thở mau luyện ái,
Dậy ngát hờng yêu mộng chớm thành.

-- 1980 --

Chim muốn

Đào chớm đơm bông hé nụ trà,
Mưa duyên e ấp then cười hoa.
Gió thơm cơn thiếu hương nồng nắng,
Cũng đủ xuân tình chim muốn ca.

Về Thôn Dừa

Những mái nhà tranh bên góc cau,
Bóng dừa lá ngọn dưới chân cầu.
Nắng chiều vội vã đi về núi,
Thôn nữ hoàng hôn chân bước mau.

Tấp nập về qua phía cổng làng,
Gọi nhau ời ời bên đò ngang.
Gánh gồng kiủ kịt tan phiên chợ,
Tất tả nhiều cô xin quá giang.

Nhà cô nho sinh bên án thư
Lệ lãng tay thảo mấy tờ thư...
Hơi thơm gió thổi đàn hoa lý
Vàng vọt hạ tuần trăng ánh lu.

Vang bóng thời xưa những buổi chiều
Néo hồn nhớ nước những hoang liêu
Đâu đây nghe tiếng thời gian cũ
Như từng ềm ềm vọng sáo diều.

bình quân

Núi biếc xa ngàn cây đùng trông,
Thiên nhiên vẽ đẹp nét xuân hồng.
Da trời xanh áo mây vờn nắng,
Tuyết diêu ngàn tuổi tiếng gió thông.

Mặt nước long lanh uông nắng trời,
Mầu gùnh phản chiếu ánh mây trôi.
Lục bình cao thấp theo chân sóng !
Tím nhạt mầu hoa nắng đến chơi.

Em đời anh về nơi bên xuân,
Thời gian đo được nét ân cần ?
Nét vui em thấy trong mầu mắt,
Mai nhú mầu trinh cây trước sân.

Khánh
Thiên
Nữ

Giọt chiều buồn trong cốc rượu vơi,
Chơi vơi ngày ngát để quên đời...
Chát men thấm giọng cay cay luôi,
Củ rót đây, chột thấy củ vơi !

Mây xám đi về mưa củ rơi...
Làng làng nồng vì củ yêu đời.
"Đũa cay" men đã say tỉnh sống,
Láo đảo bỏ say bay gió khơi.

Nghiêng ngả hàng cây nghiêng ngả ta,
Một hoa trước án biến hai hoa.
Giọt trong đá đối hồng lên mắt,
Xoay mãi mòn đi đáy chén ngà.

Rượu thấm men đời say củ say...
Bâng khuâng tưởng nắng chiếu thân ngày.
Chiều trời vãn vũ mây mưa xám,
Lạnh quang sàn nghiêng trong phút giây.

Sóng rượu tìm về hương cũ xưa,
Triều dâng biển nhớ mây cho vữa.
Như trong đáy rượu trôi que cũ !
Đáy mái nhà cha ta nắng trưa ?...

Tên thơ Lê Đại Hành

Dưa núi đến xưa cổ kính xây,
Trải bao hưng phế đã bao ngày.
Anh hùng phá Tống, bình Chiêm trước (1),
Lặng đặng trong hồn năm thức mây.

Bác đá rêu phong, ngôi sẫm màu,
Thời gian gỗ cũ ngả đen nâu.
Tuồng vôi mốc thêch cùng năm, tháng,
Cỏ dại dài dài hoang lối sau.

Hồn núi sóng về quanh quất đây,
Hương lòng dân Việt đã đọng đây.
Những khi nhớ lại trang hùng sử,
Tuồng niêm ngời xưa trong phút giây.

Tại làng Ninh Thái, huyện Thanh Liêm,
Hà Nam, miền Bắc.

(1) Vua Lê Đại Hành đại thắng quân nhà
Tống bên Tàu năm 981. Sau đó lại đánh
chiếm kinh đô nước Chiêm.

Nguyễn Du

Tâm sự sâu mà không nói ra,
Tâm lòng cô cụ đã thắm hoa.
Muôn thiên tình sử giai nhân ấy,
Để lại ngàn sau dấu ngọc ngà.

Hoa nở đồng thờ một bút ai,
Nguyễn Du vẽ đẹp một thiên tài.
Nạm vàng trang giấy thơm hương ý
Lông lầy vườn văn xuân tái lai.

Một nét văn chương đã giáng hôn,
Tài tình chỉ lấm chảng ai hôn.
Đêm khuya làn gió trang thơ thánh
Như thấy người xưa dáng chập chờn.

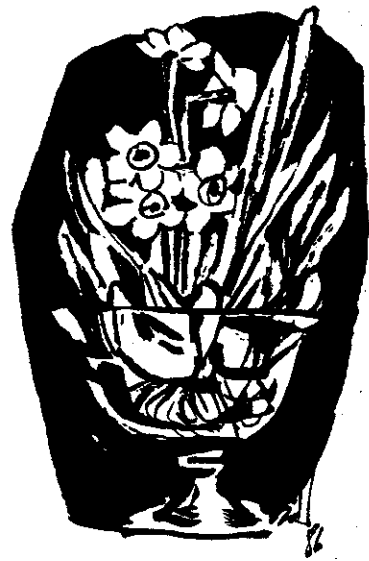

Nhiều lần tôi muốn bán trắng,
 Ai mua cũng bán, chỉ Hằng cười tôi.
 Ô hay, đâu muốn kiếm lời,
 Kho trời phong phú tôi mỗi mua không.
 Đêm nao thường thức trắng dòng,
 Nam vàng sóng nước bên sông đũa đơ.
 Tặng riêng một túi trắng thỏ,
 Thêm vàng nguyệt tổ đủ mở cuộc tình.
 Dot cây mỗi trái trắng xinh,
 Biển đêm lông lẩy tặng hình giai nhân.
 Diễm trang một giải hồng vân,
 Núi cao ánh tuyết trắng rằm tầng mây.
 Cho dù ít buổi trắng gây,
 Cũng đủ vàng nam lan mấy lưng trời.
 Trắng nào tình thấy chơi với,
 Trắng vào mắt đẹp, gót đôi hài trắng.
 Linh thiêng trắng nước sông Hằng,
 Cửu Long đũa ngọn một vàng trắng yêu.
 Sông Seine trắng đẹp diễm kiêu,
 Niagara thác trắng liêu đũa duyên.
 Sông Nil huyền bí trắng huyền,
 Trắng yêu đôi lúa lời nguyên trắng đêm.
 Phim loan trắng giải nhạc êm,
 Hoa trà trắng ướp bên thêm đêm xuân.
 Trắng đi, trắng lại bao lần,
 Những ai cầu, muốn, ân cần trắng trao.
 Vọng hè trắng hát ngọt ngào,
 Hội rằm trắng chuốt tiếng cao giọng hò.
 Nhớ xưa trắng gái quay tổ,
 Không mua trắng đẹp : bây giờ bon chen.
 Chẳng bao giờ có trắng tiền,
 Chỉ luôn có một trắng duyên dưới trần.

bán trắng

Trân Châm

Tuyết với những đóa hoa lòng,
Hoa đi bước đẹp xuân hồng cho em.
Hương mùa muốn nói lời thêm,
Sóng tình sóng mắt cõi bên tuyết với.
Chơi với néo mộng đường đời,
Trái hoa gót ngọc ngọt lời giọng tim.
Tim em dù nói lời im,
Ngất ngây dòng trí hôn chìm biển mê.
Song song đường đến néo về,
Tưởng như tim thốt lời thề trăm năm.
Tình hoa xuân đẹp trắng rằm,
Vườn hồng mở lối đâu ngăn chim chào.
Máu hồng bỏ ngõ xôn xao,
Dòng tình lộng lẫy muốn trao tim hồng.

Di vật của cha

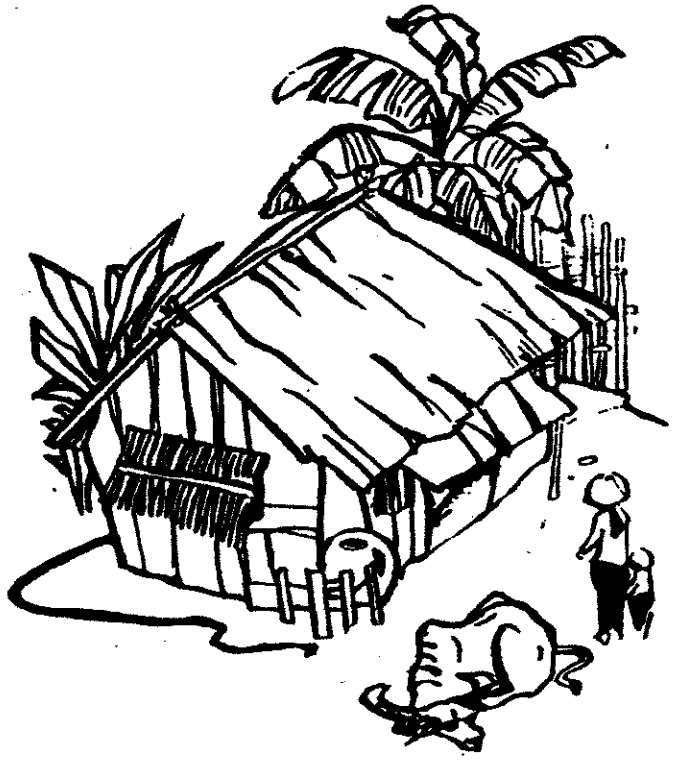
Tím nhớ nhìn di vật của cha,
Thiêng liêng phảng phất dấu chùa nhòa.
Tường như còn vết tay yếu cũ,
Kỷ niệm màu xua hương với hoa ...

Hoa cúc nghiêng mình bên ảnh cha,
Chớm thu gió mỏng khói hương trà
Cha ngâm thơ luật bên mai kiểng,
Hồn cũ đâu đây dấu ngọc ngà.

Đồ cô suối tâm cắt nghĩa cho,
Dường hoa nét gấm đẹp bài thơ .
Bút thân chấm phá tranh Sơn thủy
Nét rạn chân chim dấu tổ mỗ.

Kỷ vật tình hương gây ý xưa,
Hoa lòng sắc nhớ mấy cho vừa !
Như mò vọng tưởng chân trời cũ
"Phụ tử" cây cảnh đan nắng thưa.

28 tháng 10/1983

Gỗ khúc cầu tre kinh nước đen,
Sớm nghèo chen chúc mái tranh hiền.
Hàng cau nghén cỏ qua tre dậu,
Nhìn sóng trắng bên cầu gió ghen.
Chật phác, thật thà dân xóm quê,
Gặp nhau đon đả lúc đi về,
Tình người dân dã màu trung hiếu,
Làm ruộng nghèo vui cứ giữ "nghề".
Im ngủ hàng cau, trắng uớt vai,
Mong manh như khói tiếng tiêu dài.
Trái trắng tròn chín treo tre ngọn,
Gió thổi thơm ngào cả dăm ngoài.
Ký ừ mờ vẽ một lối xưa,
Nắng vàng nạm gót quá dư thừa.
Nửa tim dao động chân trời cũ,
Như mắt hôn tình khi nắng trưa.

16/8/83

Đông quê

Thu ca

Nghe buồn lời dãn thu
Sao ghen ngạo thôn thú
Rời rời vào hoang vu
Vết thương lòng tím nhức

Tê tái hồn cơn đau
Giờ điểm giọt âu sầu
Thương thương ngày năm cũ
Khóc cho tình xưa đau

Ra đi buồn lang thang
Lạnh lũng ôm sương gió
Đi hoang hồn đây đó
Như lá chết thu sang

Thân ái, li nạc hi
và cái vãn kết tại Seattle.
Nguyễn Văn

Chon hoa xuân

Quân Thạ Hưng

Năm kết tinh quế giết như nhà
Vấn theo xuyên thông tụy dân ta
Bán chủy, kẹ, một chủy câu đái
Giò thúi, trạ, địa diện hạ là
Đất Mũi Ngâm người khô nỏ sự
Luê sưa theo thức hạo tim hạo
Hôn như đá đá phương trời ấ
Cung Tết mà sao thừai mấn nĩa
lê ngọc hồ

Changer d'automne

Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
Monotone

Tout suffocant
Et bleme, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens
Les jours anciens
Et je pleure.

Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà
Pareil à la
Feuille morte

PAUL VERLAINE

Hoa Ti

Năm ngoài

Hoa đào năm ngoài còn cười gió đông.
(Nguyễn Du)

Bên mái trường em đứng dưới hoa,
Ngày nao năm cũ tiếng em ca.
Hoa rung cánh mỏng nghe em hát
Nhạc đẹp, chơi với ánh nắng tà.

Hoa vẫn hồng tươi như lúc xưa,
Nắng vãng lệ nhớ diêm mùa thừa.
Cành cây nghiêng ngả bên hồ nước
Vẫn bóng in thêm loang nắng trưa.

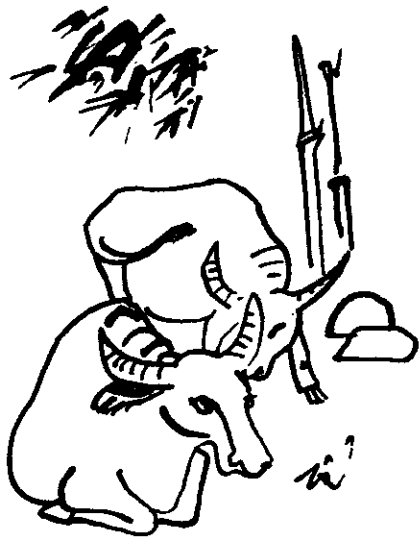
Cây hỏi người xưa nay ở đâu?
Hương ngửi hơi thở lá âu sầu.
Thần thơ chân bước mờ rêu cũ,
Cánh cũ người xưa nay thấy đâu?

Quân
Vĩ

Bao ngày đông xám lê thè,
Sáng nay nắng mới đã về trên mây.
Lộc non đã nhú cành già
Chim trời lại hát trên cây hoa đào.
Đỉnh non tóc tuyết vén cao,
Nạm vàng eo biển nắng vào sóng xanh.
Tỏ trời bước nhẹ mong manh,
Đường mòn hoa, nụ lạnh chạnh đón mừng.
Sóc nâu chạy nháy từng bưng,
Ai đem nút đỏ đơm lũng cụm trà.
Uất kim hương cánh đồng hoa !
Vườn sau môn môn mặn mà dễ thương.
Gió môn man, thoảng ướp hương,
Đường mòn hoa dại bên đường khoe xinh.
Đưa em thuận nẻo đường tình,
Đôi tim hoà nhịp chúng mình màu xuân.

Lũ

Lũ

Quê tôi có lũy tre xanh,
Lá reo nhịp tiếng trên cành chim ca.
Quê tôi có những cụ già,
Bạc phờ mái tóc khăn sa "chít" đầu.
Nghiêng nghiêng soi bóng nhịp cầu,
Đồng sông uốn khúc đẹp màu nước xanh.
Duyên cô cây lúa mùi tình,
Giải lụa hoa lý bên mình mạ non.
Im ! nghe tiếng hát véo von,..
Còn cầu hát vì hầy còn tình ca.
Yêu làm sao tiếng ngọc ngà !
Thôn trang thành thị nở hoa tiếng nhà.
Bỉ bô, bấp be "Ba ! Bà !"
Cồng lưng cồng cháu đi ra sân đình.
Cay đa đầu xóm còn linh,
Bình vôi cao thấp bóng hình nắng xiên.
Aô nâu bạc théch mẹ hiền,

Đồng sâu, đồng cạn mọi miền nắng mưa.
Tiếng ru trên vồng sau trúa,
Chi em "cái ngủ" say sữa giãe nông.
Ô kìa ! Đẹp má ai hồng,
Khăn vuông mỏ quạ mái cong tóc huyền.
Tủ thân nâu áo màu duyên,
Trắng trinh khánh bạc, trinh nguyên yếm đào.
Trai làng mắt uể lòn ao,
Xa xa theo gót ngọt ngào lời đùa.
Tre ngà lay động bóng thưa,
Xin đừng hồ hững nắng mùa tâm lòng.
Tình anh chi một màu son,
Còn trời, còn đất hầy còn yêu ai.
Sĩ từng sợi nhỏ tóc mai,
Trăm sông, ngàn núi, dặm dài quân chi...

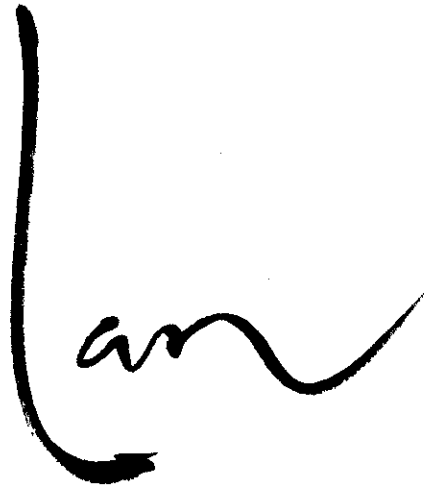
Non ngon nồn chuối "dây thi,"
Khoe cứng nụ với, bông si ao lãng.
Cầu tre lạch nhỏ bắc ngang,
Bỉ bô bi bôm đàn ngan vui đùa.
Vui làm sao độ trắng mùa,
Trống quân, cò lả đồ đùa giọng hò.
Ngỗ tình trai gái ươm mò,
Cầu vè bóng gió, bài thơ ươm lời.
Gió mùa thuận, nắng đẹp trời,
Được mùa thôn xóm cho đời ấm no.
Lúa vè gánh nhỏ, gánh to,
Triều bóng lúa mấy đem so sánh hoài.
Vang vang đập lúa nhà ai,
Đang vãn cối đá lòn dài trước sân.
Nửa khuya dưới ánh trăng ngân,
Bữa ăn kết thúc còn vang nói cười...

Ngày nay lưu lạc đất người,
Nhớ từng kỷ niệm tuyệt vời quê xưa !

Tháng 2/4/85.

Lá Chiêu

Nhún nhảy mình trên cánh gió xinh,
Lá chiêu không uống cũng men tình.
Chim trời bay lượn còn si mãi.
Nắng xé còn nghiêng giữ bóng hình.

Mềm mĩm tay ngà hoa trắng xinh,
Duyên duyên eo lá dáng thon mình.
Đong đưa theo gió xuân hồng nắng
Ong bướm thò ở, giữ ý tình.

Tôi Chiêu

Dưới cội thông già tôi đứng im,
Nắng chiêu xé bóng cứ đi tìm.
Vết mây gió thò chân trời cũ,
Vội vã về đâu lẻ cánh chim.

Hoàng Học Lâu

Tích nhân dĩ thừa hoàng học khứ
Thủ địa không du hoàng học lâu
Hoàng học nhất khứ bất phục phản
Bách vân thiên tải không du du
Tĩnh xuyên lịch lịch Hán dương thụ
Hoàng thảo thê thê Anh vũ châu
Nhật mộ hương quan hà xứ thị
Yên ba giang thượng sử nhân sầu

THÔI HIỆU

黃鶴樓

崔 詵

昔人已乘黃鶴去
 此地空餘黃鶴樓
 黃鶴一去不復返
 白雲千載空悠悠
 晴川歷歷漢陽樹
 荒草萋萋鸚鵡洲
 日暮鄉關何處是
 烟波江上使人愁

Nét chữ Cụ Trần Dương

Người xưa cuối hạc tìm đâu !
 Còn trơ quán Hạc bên lầu bờ vó.
 Hạc đi chẳng lại bao giờ !
 Ngàn năm mây trắng lưng lờ êm trôi.
 Hạc-dương quang tạnh cây đôi,
 Có hoang Anh-vũ rời bờ tã dương.
 Chiều hôm đâu nẻo quê hương ?
 Trên sông khói sóng, cảm thương người buồn !

Lầu
 Hạc
 Dương

Spring

CHINESE LOVE LYRIC

ANONYMOUS (1005. A.D.)

If I were a tree or a plant
I would feel the soft influence of Spring
Since I am a man...
Do not be astonished at my joy.

Gertrude L. Joerissen

XUÂN TIẾT

Nếu ta làm kiếp cỏ cây,
Hồn như thấm nhẹ tình mầu Xuân tươi.
Trừ khi trở lại kiếp người...
Xin đừng bỏ ngỡ tiếng cười thương Xuân.

Chùa một
cột

Một đóa sen vãng kiến trúc hoa,
Cột, son, nước biếc, ngói rêu pha.
Ngàn xưa Việt tộc văn minh đẹp,
Còn lại ngàn sau dấu ngọc ngà.

NHẠC CHIỀU

Xuân

Giọt nắng đỏ trên hoa chiều lộng lẫy,
Hoa duyên đẹp biết mấy.

Tình tình tang nắng xế ướng nhạc trầm,
Bao tiếng lòng vui Xuân.

Đã dâng tình hoa tím nở âm thầm,
Dòng sông sóng nhạc hờa âm.

Lời ru nhỏ gió vẽ hôn nhánh lá,
Tình chiều yêu tất cả.

Màu cốm lạ nắng hôn xanh lá má,
Giọt giọt chiều đã ngà.

Tiếng nhạc đều thông thả bước chân đi,
Mắt liêu chớp hàng mi.

Xúc cảm lời thông nhỏ nhẹ thăm thi,
Nhạc vường vị triều nghi.

Màu nắng đỏ đường lũng đôi ồng ánh,
Nhưá căng cành non nhánh.

Hoa ánh sáng trái nghiêng sườn đồi mạnh,
Đẹp trời quang mây tạnh.

Nhạc năm dài trên hoa sắc Xuân tươi,
Môi hoa chum chim nụ cười.

Nhạc ru mờ hôn em mộng tình người,
Ngật ngật mây đám mây lười.

Lời em thơ nhạc đủ mùi duyên ứa.

*Chim
biên*

Dôi cánh chim trời đông nắng hoa,
Theo mây vỗ cánh gió song ca.
Bao la trời biển thênh thang bước,
Sóng biển tình tang điệu thái hòa.

Châm phá da trời xanh quá xanh,
Nở hoa cánh trắng loáng mong manh.
Chân trời góc biển ta cùng hẹn,
Tuyệt diệu tình ca khúc mộng thành.

Sông nước quê xưa

Mắt sông nước chảy lững lờ,
Hàng cây nghiêng cúi tìm bóng mình.
Con đò cô gái giọng tình,
Hò khoan nhịp lái lời xinh ngân dài.
Ngẩn ngò kéo vó chàng trai,
Nửa mình ngâm nước vãn tài thi đua.
Tiếng cao vút động lá thưa,
Bờ đây, bên đó cho vừa ý duyên.
Sóng thướt chao động con thuyền,
Cho cô lái má đồng tiền môi tươi.
Cố mua cho được giọng cười,
Sao câu hát ví ví người đũa hay.
Đen đôn duyên đến si ngây,
Bèo trôi sóng nhỏ cánh gầy vì yêu.
Em như hoa súng nắng chiều,
Mặn mà tuổi mát sao nhiều lặng thinh.
Cô ơi ! xin hé môi tình,
Kéo anh như thể "lục bình" buồng trôi.
Mắt sông còn bóng mây trời,
Anh còn nhớ tưởng đến người duyên ưa.
Nên thờ yêu mây cho vừa,
Ngọc ngà kỷ niệm quê xưa tim hôn.

Tháng 2/5/85.

Lu

Cánh ngọc màu duyên em áo nhung,
Hây hây tươi, mát, tré hao dung.
Một trời xuân sắc màu hong nắng,
Cốt cách kiêu sa bướm ngại ngừng.

23-5-1983.

Điện
tâm

Đã uông lời em tử thớ nảo,
Tâm tình như nước ngập dâng cao.
Không gian khép lại, thời gian đứng,
Hồi thớ vào tim, điện sóng trào.

Ru nhẹ tình hồng trong tiếng em,
Lời lới mặt ngọt, dịu trăng thêm.
Pha lê giọng mộng qua lãn sóng,
Ngây ngất hồn tan nhạc quá êm.

Mừng tượng gần em ở chốn này,
Lời thăm gió thoảng nhẹ hơn mây.
Chuyện tình nở mãi say men đây,
Và những giờ qua từng phút giây.

1980

Nắng cuối đời

Nắng rụt rè trên đỉnh ngọn thông,
Ánh chiều không đủ nóng mây hồng.
Khói lam uôn éo thân trên nóc
Cóng lạnh chân cầu ngâm nước sông.

Vàng ứa trời tây nhạt núi xa,
Hoàng hôn vẽ nhạt nét mây gà.
Đèn đời hấp tấp mau chân đến
Nước vỗ bờ cho sóng trắng hoa.

Anh đời em khi nắng cuối đời,
Chiều đi bước nhẹ trắng lên ngôi.
Sao em chưa đến em tôi giận ?
Nôn nóng nên ai đứng lại ngôi

Quân Hải

Giọt nắng trắng run mình qua nhánh lá,
Những chồi non hé nụ mỉm môi tươi.
Hoa tím, vàng, xanh, đỏ mãi luôn cười,
Sườn nhung mượt mùa xuân vào lối mộng.

Hoa mai óng cành tỏ đầy chất sống.
Thảm xanh non trải cỏ áo lung đôi.
Gió xuân vồn liểu xóa tóc buông lơi,
Nhựa sôi réo búp non trào vú sữa.

Chồi cây bụ no tròn xuân chan chứa,
Rừng hoa đào lông lẩy áo xiêm hồng.
Trắng cành lê nụ hé đã dỏm bóng.
Mây bông nỡ xướng ôm đôi yêu dấu.

Chim oanh hót trong thông rừng nhạc tàu
Sợi nắng trinh dệt lụa bạch trên không.
Nước biển xa lấp lánh ánh mai hồng,
Lá non nhịp theo cung chiều gió nhẹ.

Cánh bướm trắng lạc đàn bay đón lẻ,
Đàn sáo đen hợp chợ dưới lùm cây.
Trắng bỏ câu bay lấp loáng như mây,
Chiều xuân đó anh cùng em cất bước.

Vàng kỷ niệm vùng ngọc ngà thuở trước,,
Bướm say hoa tím chúng mình say yêu.
Trong đăm mê hứng tất cả men chiều,
Vào hồn mộng mùa xuân hồng tuyết điểm ...

Chiều quê xưa

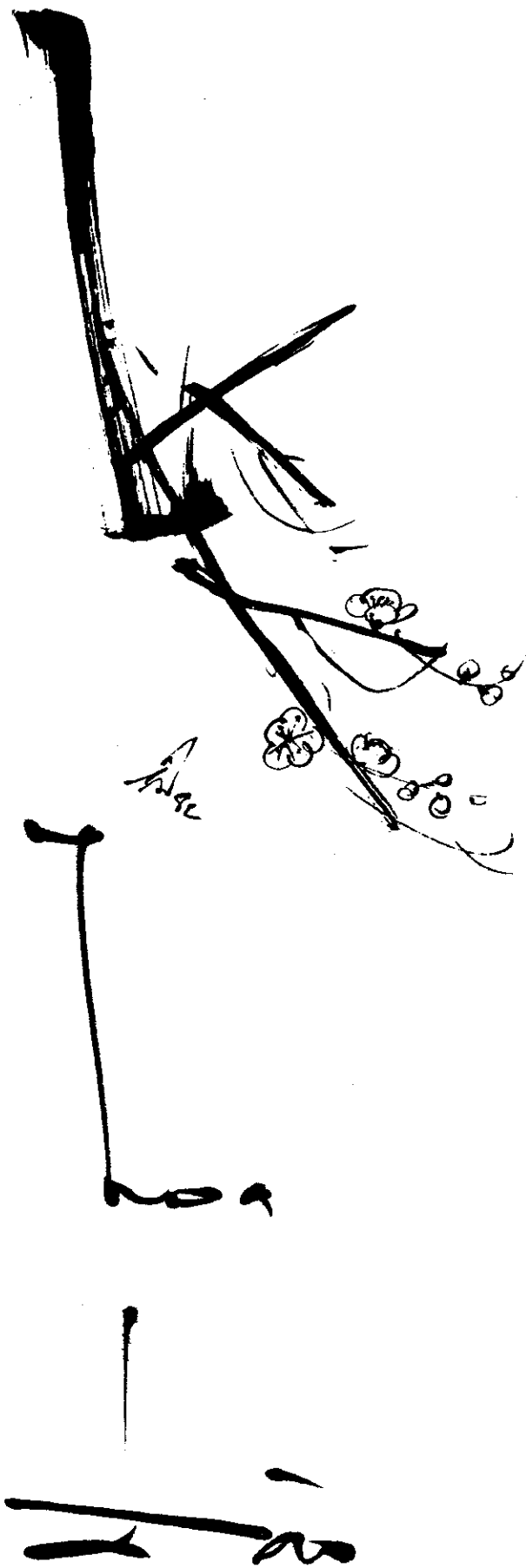
Một chiếc thuyền nan trên bến sông,
Dòng trôi sóng sánh nước hoàng hôn.
Núi xa đỉnh ngọn như vàng nạm,
Vết nhạt trời tây một ráng hồng

Rặng ôi thân gầy tróc vẩy da,
Ngát hương vườn bưởi mỗi ra hoa.
Cánh thơm ướp mải màu trinh bạch,
Sáng cả vườn trắng thuở ngọc ngà.

Thuyền lưới vẽ trên bến đá chiều,
Om sòm chỗ cá biết bao nhiêu.
Cụ già gầy trúc ra đình hội,
Trẻ nhỏ reo theo tiếng sáo diều.

Đứng đình xe bò qua quán đờ,
Sóng trắng óng ánh quá giang phà.
Hương xưa đã ướp hương thôn cũ,
Kỷ niệm vùng tim kẻ nhớ nhà.

Hồng phớt màu nhưng những cánh đào,
Nắng vẽ ngõ mộng nắng xuân trao.
Cành thon eo mỏng tìm hướng nhụy,
Gió cười đông tìm em ước ao.

Em đã vẽ ư ánh má hồng,
Năm tà khép mở áo tiên long.
Run run gió khẽ nâng mi phấn,
Bẽn lẽn làm duyên gái kén chồng.

Những nụ tình xinh bé tí hon,
Môi son nét thắm dáng no tròn.
Chơi vơi tay với trái xanh ngắt,
Em ngắt ngậy hôn vường nắng non.

Em thấy người yêu anh dáng tiên,
Chơi vơi hôn lạc nẻo đào nguyên.
Hai hồng đem cả mùa xuân mộng,
E ấp em yêu đẹp nét hiền.

Sông Thù

Cành cúi mình bên rêu lũng sâu,
Chiều thu mây nhạt biển sương màu.
Bên khe suối chảy sau tầng lá,
Hiên triết không hay cá cắn câu.

9/1981

Đông Phương

Mặt mạng giai nhân thấp thoáng hoa,
Nước non mở ổ bóng sùng sa.
Đỉnh cao tan lãng trong màu bạc,
Nai bước ngập ngừng thông réo ca.

9/1981